

Στις 17.12.2020 δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της huffingtonpost το παρακάτω άρθρο με τίτλο «Το πέρασμα από την Ιερουσαλήμ» του δημοσιογράφου κ. Βίκτωρα Ελιέζερ.

"Είναι απορίας άξιο πως δύο σκληροπυρηνικοί ηγέτες – Τραμπ και Νετανυάου - κατάφεραν να πετύχουν την εξομάλυνση των σχέσεων τεσσάρων σημαντικών αραβικών κρατών με το Ισραήλ, μέσα σε 4 μήνες. Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΗΑΕ), Μπαχρέιν, Σουδάν και Μαρόκο, άλλαξαν την μορφή του Εβραϊκού κράτους στη δική τους κοινή γνώμη, από «καρκίνωμα» το οποίο πρέπει να ξεριζωθεί από τη περιοχή σε ένα κράτος «συνεταίρο» στις business και ως παράγοντα σταθερότητας. Οι Ισραηλινοί χαίρονται και αποδεικνύουν ότι μπορούν να συμβιώσουν ειρηνικά και αρμονικά με τους Άραβες και με τον πολιτισμό τους.

Το Χανουκά, η εβραϊκή γιορτή που σηματοδοτεί την αντίσταση του μονοθεϊσμού απέναντι στην ειδωλολατρία, γιορτάζεται δημόσια στο Μπαχρέιν, επενδυτές από τα ΗΑΕ αγοράζουν το 50% της ισραηλινής ομάδας ποδοσφαίρου Μπεϊτάρ Ιερουσαλήμ της οποίας οι οπαδοί μισούν κάθε τι αραβικό, και σύντομα θα ξεκινήσουν οι απευθείας πτήσεις Τελ Αβίβ – Ραμπάτ. Άραβες και Ισραηλινοί ανανεώνουν τη γνωριμία τους μετά τον βίαιο εκτοπισμό 450000 Εβραίων από τις Αραβικές χώρες.

Η εβραϊκή ιστορία και ο εβραϊκός πολιτισμός θα ενταχθούν στο σχολικό πρόγραμμα στο Μαρόκο, και αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά σε χώρα όπου το Ισλάμ είναι η κρατική θρησκεία. Τα μαθήματα θα περιληφθούν από τον επόμενο χρόνο για τα παιδιά του τελευταίου έτους του δημοτικού σχολείου, σε ηλικία 11 ετών, δήλωσε το υπουργείο Παιδείας του Μαρόκο. Η εβραϊκή κοινότητα του Μαρόκου υπήρχε από την αρχαιότητα και ο πληθυσμός της αυξήθηκε κατά τη διάρκεια των αιώνων, ιδίως με την άφιξη των Εβραίων που εκδιώχθηκαν από την Ισπανία μετά το 1492. Στα τέλη της δεκαετίας του 1940, οι Εβραίοι Μαροκινοί αριθμούσαν περίπου 250.000 - περίπου το 10% του πληθυσμού. Η μεγάλη πλειοψηφία αναγκάσθηκε να εγκαταλείψει τη χώρα μετά τη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ το 1948, και η εβραϊκή κοινότητα αριθμεί σήμερα περίπου 3.000 μέλη.

Ποιοι ήταν οι παράγοντες που προκάλεσαν αυτή την μετάλλαξη; Η δύναμη της τεχνολογίας με την εξεύρεση εναλλακτικών πηγών ενέργειας που προκάλεσε την αποδυνάμωση των πετρελαϊκών κολοσσών ή μήπως ο φόβος της Ιρανικής

Phoca PDF

απειλής και της τρομοκρατίας του Ισλαμικού κράτους που θέτει σε κίνδυνο τα καθεστώτα της βασιλείας των χωρών αυτών; Όποια και να είναι η απάντηση, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η εξομάλυνση των σχέσεων αυτών μόνο οφέλη μπορεί να αποδώσει και φυσικά σταθερότητα.

Η συμβολή του Αμερικανού προέδρου Τραμπ ήταν καταλυτική. Η επίδειξη ισχύος του Ντόναλντ Τραμπ βρήκε εύφορο έδαφος στην πολιτική ευφυία του Ισραηλινού πρωθυπουργού Μπενιαμίν Νετανυάου και δημιουργήθηκε μια χημεία ανάμεσα τους που οδήγησε, ήδη από τον πρώτο χρόνο της προεδρικής του θητείας, στην μεταφορά της Αμερικανικής πρεσβείας από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ, παρά τις σφοδρές αντιδράσεις μετριοπαθών και ριζοσπαστικών Μουσουλμανικών καθεστώτων. Μπορεί **το "deal" του αιώνα**, που πρότεινε ο πρόεδρος Τραμπ, να μην επιτεύχθηκε ανάμεσα σε Ισραηλινούς και Παλαιστινίους, η Ουάσινγκτον όμως είχε αποφασίσει να αφαιρέσει από τη φαρέτρα των Παλαιστινίων το διαπραγματευτικό χαρτί της εξομάλυνσης των σχέσεων του Ισραήλ με τον Αραβικό – Μουσουλμανικό κόσμο. Πρώτα δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους, μετά η εξομάλυνση. Οι Αμερικανοί όμως, είδαν διαφορετικά την agenda. Τα ΗΑΕ ήθελαν τα πολεμικά αεροσκάφη F35 – Περάστε από την Ιερουσαλήμ πρώτα… Το Μαρόκο ήθελε την αναγνώριση της κυριαρχίας στη Δυτική Σαχάρα – Περάστε από την Ιερουσαλήμ πρώτα… Το Σουδάν ήθελε τη διαγραφή του από το χάρτη των τρομοκρατικών χωρών – Περάστε από την Ιερουσαλήμ πρώτα… Και έπονται το Ομάν, το Τζιμπουτί, η Ινδονησία και η Νιγηρία. Με αυτό τον τρόπο, παύει το Ισραήλ να συμβολίζει τον διάολο στα μάτια του Μουσουλμανικού κόσμου. Είναι αυτό ακριβώς που θέλουν να αποφύγουν οι **Παλαιστίνιοι**. Είναι όμως ταυτόχρονα, η μεγάλη ευκαιρία επίλυσης του προβλήματος. Και εάν αυτό δεν το αντιληφθούν σύντομα, θα απομονωθούν από τον αραβικό κόσμο και θα κινδυνεύει η λύση των δύο κρατών για δύο λαούς να μπει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Οι Άραβες, φίλοι του Ισραήλ, μπορούν να πιέσουν περισσότερο από τους Άραβες εχθρούς του που μέχρι σήμερα μόνο απώλειες καταμετρούν.

Παρά τη φιλοϊσραηλινή του στάση, ο Ντόναλντ Τραμπ δεν κατόρθωσε ποτέ να κερδίσει την εμπιστοσύνη της μεγάλης πλειοψηφίας των Εβραίων της Αμερικής, πέραν των φανατικών ορθόδοξων και εκείνων που ταυτίζονταν απόλυτα με την πολιτική του Ισραηλινού πρωθυπουργού. Στις πρόσφατες εκλογές **το 75% των Εβραίων της Αμερικής υπερψήφισαν το δίδυμο Τζο Μπάιντεν – Καμάλα Χάρις, γιατί ακριβώς ποτέ δεν ανέχθηκαν τις ρατσιστικές κορώνες του Ντόναλντ Τραμπ,** που πολλές φορές άγγιζαν ακόμη και τους ίδιους και που προκάλεσαν ραγδαία αύξηση των αντισημιτικών φαινομένων στην Αμερική τα τελευταία 4 χρόνια. Ο νέο εκλεγείς πρόεδρος Τζο Μπάιντεν, ο οποίος ανέκαθεν υποστήριζε τη λύση των δύο κρατών, θα πρέπει να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη των Παλαιστινίων, και ταυτόχρονα να αποτρέψει το Ισραήλ από κάθε κίνηση προσάρτησης της Δυτικής όχθης, εξακολουθώντας όμως να αναγνωρίζει την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του κράτους του Ισραήλ. Βέβαια καμία διαπραγμάτευση δεν μπορεί να πετύχει εάν οι εμπλεκόμενες πλευρές δεν αποφασίσουν να βρουν τη λύση. Για τους Παλαιστινίους, λύση σημαίνει δημιουργία ανεξάρτητου κράτους – για τους Ισραηλινούς, λύση σημαίνει η διατήρηση της ασφάλειας και του δημοκρατικού και εβραϊκού χαρακτήρα του κράτους του Ισραήλ. Δεν είναι όμως διόλου βέβαιο ότι οι ηγέτες τους, Μπενιαμίν Νετανιάου και

Phoca PDF

Μαχμούντ Αμπάς επιθυμούν μια λύση που θα δυσαρεστήσει τους συνεταίρους τους στην εξουσία, οι οποίοι και στις δύο περιπτώσεις απορρίπτουν κάθε είδος συμβιβασμού.

Στο Ισραήλ ο Νετανυάου, πείθει ότι τελικά με την αδιαλλαξία πέτυχε στην πράξη αυτό που οι διαλλακτικοί πολιτικοί του αντίπαλοι διακηρύσσουν στα λόγια. Η παραμονή του στην εξουσία, «κοστίζει» στη διαφάνεια, στη κοινωνική συνοχή και σε αυτό που κάποιοι ρομαντικοί ονομάζουν «ωραίο Ισραήλ». Οι θεσμοί όμως φαίνεται να αντέχουν και να κρατούν όρθια τη δημοκρατία στο Ισραήλ: Ο Ισραηλινός στρατός εγγυάται την ασφάλεια του συνόλου των πολιτών, και αναγνωρίζεται ως η ραχοκοκαλιά της Ισραηλινής κοινωνίας και η Δικαιοσύνη που διασφαλίζει την ισονομία του συνόλου των πολιτών, συμπεριλαμβανομένου και του ιδίου του πρωθυπουργού Μπενιαμίν Νετανυάου, ο οποίος αργά η γρήγορα θα αντιμετωπίσει την ετυμηγορία της.

Σε κάθε περίπτωση όμως ο Μπενιαμίν Νετανυάου και ο Ντόναλντ Τραμπ, καταγράφονται στην ιστορία ως οι ηγέτες που κατέστησαν την Ιερουσαλήμ «πέρασμα» για τη σταδιακή εξομάλυνση των σχέσεων του Αραβικού - Μουσουλμανικού κόσμου με το κράτος του Ισραήλ.

ΠΗΓΗ: HUFFINGTONPOST, 17.12.2020

Phoca PDF